

EL PARAIGÜES

Hi havia una vegada, una noia que es deia Pilar, era mes aviat baixeta, cabells curts i rinxolats, amb un nas petit i una boca que sempre duia una rialla. Tenia una amiga molt íntima, la Montse. Es van conèixer a la universitat i eren inseparables. Les dues vivien al mateix bloc de pisos d'un carrer cèntric de Barcelona, d'on sortien a comprar juntes, a passejar...

Tot va canviar un dilluns a la tarda, quan un veí del carrer es va trobar el cos sense vida de la Montse al contenidor de les escombraries, embolicada en una espècie de bossa negra. L'autòpsia va revelar que la causa de la mort va ser un fort cop al cap, durant la matinada de dilluns. La Pilar trista i enfadada amb la poca dedicació que mostrava la policia, va voler agafar el cas per la seva banda. Va fer interrogatoris a tota la gent del carrer, preguntant on eren el dia del crim, si tenien relació amb la Montse... No va trobar res d' estrany fins el dimarts a la tarda, que decebuda per no haver trobat l'assassí, se'n va adonar que encara li faltava preguntar a una persona, en Pau.

El Pau vivia al mateix pis que la Pilar. Amb ell sempre duia un paraigües d'un color blanc molt lluent, que acabava en un punta llarga i punxeguda. La Pilar trucà el timbre del Pau diversos cops fins que va obrir la porta. A simple vista en Pau no despertava molta confiança, sobretot per aquell bigoti que li cobria part de la boca. La Pilar li preguntà:

-Hola Pau, que et podria fer unes preguntes pel cas de la Montse?

-Es clar, passa passa.-va contestar un poc nerviós.

Després de varies preguntes, la Pilar va marxar de casa en Pau no gaire convençuda, es per això que l'endemà es tornà a presentar a casa d'en Pau. En Pau aquest cop més nerviós li va preguntar a la Pilar que volia, i ella li va respondre que nomes li volia fer unes preguntes més i ja està. Aquest cop el Pau es va negar i va tancar la porta als morros de la Pilar. La Pilar no parà de trucar al timbre fins que la va tornar a obrir:

-Què vols, pesada?- preguntà enfurismat.

-Ja t'ho he dit abans, només et vull fer unes preguntes.- respongué ella.

Al cap d'una estona discutint, la Pilar va observar que a la paraigüera havia el paraigües que sempre duia en Pau:

-El puc agafar?- va preguntar assenyalant el paraigües.

-sí...- va respondre en Pau aquest cop molt més nerviós.

La Pilar es mirà el paraigües una bona estona, fins que va veure com al final a la punta i havia una taca de sang. El Pau en veure com la Pilar el mirava, s'abalançà sobre ella, ensopegant amb la catifa que hi havia al vestíbul, deixant així una enorme taca de sang al terra al descobert. La Pilar en veure tot allò, comença a córrer direcció a la comissaria de manera que el Pau la va perseguir. La Pilar al arribar a la policia, els hi va explicar tot el que havia vist i els hi va ensenyar el paraigües que duia a les mans. Al cap d'uns minuts, el Pau també va arribar a la comissaria de manera que els hi va facilitar la feina i immediatament el van arrestar. Amb el judici, es descobrí que el Pau era l'ex parella de la Montse i que feia temps que l'acusava i amenaçava, perquè tornés amb ell.

La Pilar, a conseqüència d' aquesta vivència va deixar la seva feina per treballar en una organització contra la violència de gènere. Conscienciant sobretot a les noves generacions d'aquest gran problema per tal de que la Montse sigui l'última víctima.